

Arrest

nr. 304 137 van 29 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd, X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 31 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN, loco advocaat J. WALDMANN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 7 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 23 juni 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 27 juli 2023 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen ben je afkomstig uit Merak Bera (district Behsud, Maidan Wardak, Afghanistan). Je vader S. A. K. werkte in het jaar 2005 als veiligheidsagent bij de veiligheidsfirma K. U.. Je vader kreeg

sindsdien maandelijks dreig telefoons. Deze telefoons waren afkomstig van talibanleden die zich in de dorpen Juliano en Chaplyar (provincie Nangarhar, Afghanistan) en in Pakistan bevonden. Je vader reageerde niet op die dreig telefoons. Van 2009 tot 2014 werkte je vader samen met je schoonbroer A. als bewaker voor de veiligheidsfirma E. I.. Toen die firma ophield te bestaan, begonnen je vader en je schoonbroer A. in 2014 voor de Britse ambassade te werken. Dat deden ze tot augustus 2021, toen de taliban de macht overnamen in Afghanistan. Je vader kreeg telefoon van de Britse ambassade met de opdracht om samen met zijn familie naar de luchthaven in Kaboel te gaan om geëvacueerd te worden, wat jullie vervolgens ook deden. Er was een explosie in de luchthaven, waarbij alle documenten die je vader had van zijn werk bij de Britse ambassade verloren gingen. Jullie keerden terug naar huis. Je vader stuurde samen met je schoonbroer A. een e-mail naar hun voormalige werkgever E. I. met de vraag om geëvacueerd te worden. Twee of drie dagen later, kwamen de taliban bij jullie thuis langs en namen ze je vader mee. De volgende dag ging je samen met je moeder en de dorpsoudste A. K. naar het politiekantoor, waar de taliban hun intrek genomen hadden. De taliban stuurden jullie naar de veiligheidsafdeling van het commandopunt in Jalalabad. Daar kregen jullie te horen dat jullie niet naar je vader moesten vragen, omdat de taliban jou anders ook zouden arresteren. De volgende dag verhuisde je met je moeder en je jongere broers naar je oom langs moederskant in Laghman. Daar bleef je nog een of twee weken alvorens je het land ontvluchtte. Via Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk reisde je naar België, waar je op 7 juni 2022 internationale bescherming aanvroeg. Eind juni 2022 kregen jullie antwoord op de e-mail die je vader naar E. I. gestuurd had. In dat antwoord nodigde je vaders voormalige werkgever hem uit om naar de Verenigde Staten te komen. Je schoonbroer A. kreeg een gelijkaardige brief en vertrok naar Pakistan. Na je aankomst kreeg je van je moeder te horen dat je vader opgesloten zit in de gevangenis in Jalalabad en dat ze hem daar eenmalig kon gaan bezoeken. Hij zit er zonder medegevangenen in een aparte cel omdat hij in het verleden voor de Amerikanen gewerkt heeft. Hij wordt in de cel geslagen en gefolterd. Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je dat de taliban je zullen doden omwille van de job van je vader en omwille van de bedreigingen die de taliban uitten de dag na zijn arrestatie.

Ter staving van je identiteit en je verzoek legde je volgende documenten neer: de taskara van jezelf en je ouders, de eerste pagina van het paspoort van je vader (d.d. 12/7/2014); 13 foto's van jou en je vader in familieverband; vier oude foto's van je vader als veiligheidsagent met een wapen; een brief waaruit blijkt dat je vader voor UNOPS werkte van 19 mei 2005 tot 17 augustus 2005; een aanbevelingsbrief van K. R. C. C. voor je vader (d.d. oktober 2005); een kopie van de veiligheidsbadge van je vader bij E. I. (vervaldatum 1 oktober 2010); een certificaat dat aan je vader werd uitgereikt voor een opleiding die hij volgde bij E. I. (d.d. 5 april 2011); twee certificaten van E. I. die aan je vader en aan je schoonbroer A. werden uitgereikt voor hun diensten als bewaker van 1 januari 2011 tot 28 februari 2011; een certificaat van E. I. van je schoonbroer A. (startdatum 9 september 2009, einddatum 25 juni 2012); een kopie van de badge van je schoonbroer A. bij E. I. (niet gedateerd); een certificaat van je schoonbroer A. als 'guard commander of the month' (d.d. januari 2012); een foto van je schoonbroer A. met een Amerikaanse en een Britse werknemer van E. I.; een e-mail van D. E., vice-president International Operations van E. I., waarin hij bevestigt dat je vader van 12 januari 2009 tot 25 juni 2012 voor hen werkte (d.d. 3 juni 2022); een e-mail van J. A. D., voormalig CAO van E. I., waarin hij bevestigt dat je vader van 12 januari 2009 tot 25 juni 2012 voor hen werkte en waarin hij stelt dat je vader bedreigd wordt door de taliban en waarin hij je vader aanbeveelt om een special Immigrant Visum te krijgen voor de Verenigde Staten (d.d. 29 juni 2022); twee certificaten van opleidingen die je zelf volgde (oktober 2015 tot december 2020).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal te worden vastgesteld dat jou de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, Par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. Je hebt immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er ten aanzien van jou een risico op vervolging kan worden vermoed, zoals omschreven in bovenstaande Conventie, zijnde een persoonlijk en gegronde vrees voor

vervolgning omwille van je nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

Je stelt niet naar Afghanistan te kunnen terugkeren omdat je vader als veiligheidsagent werkte voor de Amerikanen en omdat je vreest net zoals je vader geveiseerd te zullen worden door de taliban. Je bent er echter niet in geslaagd om deze vrees aannemelijk te maken en dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst komt het bijzonder bevreemdend over dat je, ondanks het feit dat je hier herhaaldelijk naar werd gevraagd, helemaal niets wist te vertellen over de concrete inhoud van de job van je vader bij de Britse ambassade (NPO, p. 6 en p. 18). Je kon je geen enkel verhaal herinneren. Je herinnerde je je geen enkele situatie waarbij iets fout liep tijdens de uitoefening van zijn job. Je herinnerde je ook niets wat hij over die job tegen je moeder vertelde (NPO, p. 18). Meer zelfs, toen je gevraagd werd om te vertellen over de job van je vader bij de Britse ambassade, begon je spontaan te vertellen over een zelfmoordaanslag die plaatsvond toen je vader nog bij E. I. werkte (NPO, p. 5). Nochtans werkte je vader volgens je verklaringen slechts bij E. I. tot 2014, toen jij acht jaar oud was. Dat je je die verhalen van voor je achtste levensjaar wel nog herinnert, maar helemaal niets kan vertellen over de job die je vader uitoefende tussen jouw achtste en veertiende levensjaar, is bijzonder merkwaardig en doet ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid van je stelling dat je vader sinds 2014 als bewaker voor de Britse ambassade werkte.

Dat aan de job van je vader bij de Britse ambassade getwijfeld dient te worden, blijkt verder ook uit de merkwaardige vaststelling dat je vader en je schoonbroer A., ervoor kozen om na de explosie in Kabul niet de Britse ambassade maar wel hun vorige werkgever E. I. te contacteren met de vraag om hen te helpen Afghanistan te verlaten (NPO, p. 11). Zowel je vader als je schoonbroer A. hadden volgens jouw verklaringen immers van 2014 tot 2021 bij de Britse ambassade gewerkt, terwijl hun activiteiten bij E. I. van voordien dateerden. Je tegenwerping dat ze hebben geprobeerd de Britse ambassade te contacteren, maar niemand konden vinden omdat je vader geen documenten meer had van de Britse ambassade en ook geen contactnummer meer had van zijn voormalige collega's omdat hij alles kwijtgeraakt was tijdens een explosie op de luchthaven in Kaboel, houdt geen steek (NPO, p. 13). Nog daargelaten dat het weinig geloofwaardig is dat je vader alle documenten verloor op de luchthaven (cf. infra), is het hoe dan ook niet geloofwaardig dat noch je vader, noch je schoonbroer A. na een werkzaamheid van zeven jaar over een contact bij de Britse ambassade zouden beschikken, terwijl ze er wel in slaagden om hun voormalige werkgever in Amerika te contacteren. Dit geldt des te meer daar de Britse ambassade ook beschikte over een relocatieprogramma, de Afghan Relocations and Assistance Policy (ARAP), die sinds 1 april 2021 online toegankelijk was en die specifiek bedoeld was voor Afghaanse burgers die voor of met de Britse regering in Afghanistan hadden gewerkt in zichtbare functies (cf. administratief dossier). Dat je vader en je oom, die in de printing press in Jalalabad toegang hadden tot het internet, er als voormalige werknemers niet in zouden geslaagd zijn om contact te leggen met de Britse ambassade, terwijl zij er wel in slaagden om contact te maken met hun voormalige leidinggevers bij de Amerikaanse veiligheidsfirma die zij in 2014 verlaten hadden, is dan ook hoogst twijfelachtig en stelt de geloofwaardigheid van je relaas verder op de helling.

Je tegenwerping dat je vader en je oom al hun documenten van de Britse ambassade kwijtgeraakt waren bij de explosie op de luchthaven van Kaboel, volstaat niet om bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen (NPO, p. 9 en p. 13). Je stelde in dit verband dat je vader alle documenten van de Britse ambassade in zijn hand had toen de explosie plaatsvond, omdat hij deze documenten moest kunnen tonen toen jullie binnengingen in de luchthaven (NPO, p. 9). Het is echter weinig aannemelijk dat de ordehandhavers die tijdens de chaotische periode van de machtsovername de toegang tot de luchthaven van Kaboel controleerden, voor elk van de personen die het land wilden verlaten ter plaatse een inschatting zouden doen van hun voormalige tewerkstelling in Afghanistan op basis van documenten en fotomateriaal. De toegang tot de luchthaven werd immers verstrekt op basis van visa, die de kandidaten op voorhand dienden aan te vragen (cf. administratief dossier). Dat je vader en je oom hun documenten van de Britse ambassade in de hand zouden gehad hebben terwijl ze probeerden de luchthaven te betreden, is des te verwonderlijk in het licht van de vaststelling dat de taliban op dat moment net checkpoints opgericht hadden omdat ze op zoek waren naar voormalige medewerkers van de Amerikaanse en Britse autoriteiten (cf. administratief dossier). Wat er ook van zei, het komt hoe dan ook bijzonder bevreemdend over dat noch je vader, noch je schoonbroer A. vandaag de dag over ook maar één digitale back-up van foto's of documenten uit hun tijd bij de Britse ambassade blijken te beschikken, terwijl zij wel verschillende foto's en certificaten van E. I. kunnen neerleggen. Het is hoogst verwonderlijk dat geen enkele foto en geen enkel document van de laatste zeven jaar voor de machtsovername die aanslag overleefde. Uit de vele door jou neergelegde foto's en documenten uit de tijd van je vader en A. bij E. I. blijkt immers dat binnen jullie familie foto's en documenten zorgvuldig bijgehouden werden. De totale afwezigheid van documenten of foto's van de Britse ambassade is des te verwonderlijk in het licht van de vaststelling dat je vader nog steeds over zijn identiteitsdocumenten beschikt en dus ook de Britse ambassade had kunnen contacteren met de vraag om een kopie van zijn tewerkstellingsdocumenten (cf. supra). Je merkwaardige en weinig aannemelijke verklaringen over de redenen waarom je vader en je oom over geen enkele foto en geen enkel document van hun tewerkstelling bij de Britse ambassade beschikken, doen verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van je relaas.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat aan de tewerkstelling van je vader bij de Britse ambassade geen geloof gehecht kan worden. Hierdoor dient ook ernstig getwijfeld te worden aan

de geloofwaardigheid van je stelling dat je vader door de taliban gearresteerd en gevangengenomen werd. Het was immers net doordat hij voor buitenlandse troepen werkte en omdat de taliban dachten dat hij als bewakingsagent over wapens beschikte, dat je vader door hen werd geïnterviewd (NPO, p. 16).

Bovendien legde je ook weinig aannemelijke verklaringen af over de concrete bedreigingen waarvan je vader het slachtoffer werd voorafgaand aan zijn arrestatie. Zo stelde je uitdrukkelijk dat je vader sinds 2005 maandelijks telefoon kreeg van talibanleden die hem bedreigden en hem aanmaanden om met zijn job te stoppen (NPO, p. 8). Het is echter niet aannemelijk dat de taliban de moeite zouden nemen om je vader meer dan vijftien jaar lang elke maand te bellen, zonder ooit tot actie over te gaan. Ook je verklaringen over de reactie van je vader op de dreiging van de taliban komt weinig overtuigend over. Je stelde immers dat je vader geen enkele reactie vertoonde nadat hij dreig telefoons ontving van de taliban. Hij zei dat het simpelweg telefoons waren en dat jullie lot geschreven werd door God (NPO, p. 8). Dat je vader maandelijks bedreigd zou worden door de taliban maar hier verder geen conclusies aan verbond, komt bijzonder bevreemdend over. Je weinig plausibele verklaringen over de aanhoudende dreig telefoons van de taliban en de reactie van je vader daarop doen verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van je stelling dat je vader door de taliban bedreigd werd.

Bovendien dient ook te worden vastgesteld dat je tegenstrijdige verklaringen aflegde over het precieze moment waarop je vader door de taliban gearresteerd werd. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde je immers dat jij en je moeder nadat je vader gearresteerd was een e-mail stuurden naar zijn voormalige werkgever (DVZ, Verklaring CGVS, d.d. 10 januari 2023, vraag 3.5). Tijdens je persoonlijk onderhoud op het CGVS daarentegen stelde je dat je vader en je schoonbroer A. die e-mail naar E. I. zelf stuurden en dat ze dit deden 2 à 3 dagen voordat je vader gearresteerd werd door de taliban (NPO, p. 11 en p. 15). Geconfronteerd met deze frappante dubbele tegenstrijdigheid tussen je verklaringen, stelde je dat de tolk bij de DVZ misschien een fout gemaakt had (NPO, p. 18). Nochtans werden je verklaringen bij de DVZ na afloop aan jou voorgelezen en maakte je, toen je bij het begin van je persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd of alles bij de DVZ goed verlopen was, geen gewag van dergelijke vertaalproblemen (NPO, p. 3). Hier kan nog aan toegevoegd worden dat je ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over het precieze moment waarop je vader gearresteerd werd. Bij de registratie van je verzoek om internationale bescherming stelde je immers dat je vader gearresteerd werd twee maanden voordat je het land ontvluchtte (DVZ, fiche Mena, d.d. 7 juni 2022, p. 4). Tijdens je persoonlijk onderhoud daarentegen stelde je in eerste instantie dat je vader gearresteerd werd een of twee weken voordat je het land verliet en corrigeerde je dit later naar twintig dagen voor je vertrek (NPO, p. 10). Geconfronteerd met dit verschil tussen je verklaringen, kon je geen uitleg geven en antwoordde je naast de kwestie dat je altijd al gezegd had dat je niet naar hier had hoeven te reizen als je vader daar nog was, wat geen uitleg is die bovenstaande tegenstrijdigheid kan verklaren (NPO, p. 10). Van jou als minderjarige kan niet verwacht worden dat je verklaringen over de hele lijn consistent en eensluidend zijn. Toch blijft het een bevreemdende vaststelling dat je jezelf herhaaldelijk tegensprak wat betreft de chronologie van de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot je vertrek en de precieze rol van je vaders arrestatie daarin. Dit doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van je stelling dat je vader door de taliban gearresteerd werd.

Daarnaast legde je ook bevreemdende verklaringen af over de manier waarop de communicatie tussen je vader en E. I. concreet verliep. Je stelde immers dat je vader en je schoonbroer A. een email stuurden naar E. I. vanuit een printing press kantoor in Jalalabad (NPO, p. 11). Gevraagd hoe jij het antwoord op die e-mail in handen kreeg, stelde je in eerste instantie dat je vader en je schoonbroer geen opleiding gekregen hadden. Daarom gingen ze naar de printing press en stuurden ze de e-mail via de printing press. Het antwoord kwam ook via de printing press. Ze belden naar je schoonbroer en hij ging ernaartoe om de e-mail te lezen (NPO, p. 11). Nochtans blijkt uit de door jou neergelegde documenten dat het antwoord van E. I. gestuurd werd naar het emailadres 's.@gmail.com', wat een emailadres op naam van je vader is. Gevraagd of je vader een eigen emailadres had, legde je herhaaldelijk incoherente verklaringen af. Je stelde eerst dat hij wel een emailadres had, om dat vervolgens meteen te ontkennen (NPO, p. 17). Gevraagd om verduidelijking, zei je plots dat je vader een emailadres aanmaakte om een email te sturen naar Amerika en dat die email verstuurd werd vanop jouw telefoon (NPO, p. 17). Dit is echter maar moeilijk te verenigen met je eerdere stelling dat het antwoord van E. I. bij de printing press aankwam en dat je schoonbroer A. daarnaartoe moest gaan om het antwoord te kunnen lezen (cf. supra). Hiermee geconfronteerd, veranderde je plots je verklaringen en stelde je dat de email van E. I. zowel naar de printing press als naar jouzelf gestuurd werd. Jullie gebruikten twee emailadressen tegelijk om een backup te hebben in het geval een van beide emailadressen niet zou werken (NPO, p. 17). Omdat je vaders email niet meer werkte nadat jouw telefoon door de politie in Bulgarije werd afgenomen, kwam de email uiteindelijk bij printing press terecht waar je schoonbroer hem moest gaan lezen (NPO, p. 17). Deze uitleg kan echter maar moeilijk overtuigen. Het is immers niet omdat jouw telefoon door de politie in Bulgarije werd afgenomen, dat het emailadres van je vader niet meer zou werken of dat jij er via andere kanalen geen toegang meer toe zou hebben. Bovendien blijkt uit het door jou neergelegde document enkel dat het antwoord op de brief naar het emailadres van je vader gestuurd werd en is er in dat document van het emailadres van de printing press nergens sprake (cf. administratief dossier). Je steeds wisselende, onderling weinig coherente en weinig plausibele verklaringen over de manier waarop de communicatie tussen je vader en zijn voormalige werkgever verliep, doen vermoeden dat je het CGVS geen volledig inzicht geeft in de manier waarop de communicatie tussen je vader

en zijn voormalige werkgever E. I. verliep. Dit vermoeden doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je stelling dat je vader door de taliban gearresteerd werd.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat je verklaringen over de arrestatie en de problemen van je vader ook niet stroken met de inhoud van de door jou neergelegde documenten. In de e-mail van J. A. D., voormalig CAO van E. I., staat immers dat jouw vader tegenover hem verklaard had dat hij zich onveilig voelde wanneer hij familie en vrienden in Kaboel bezocht. Je vader zou eveneens tegen J. A. D. gezegd hebben dat zijn reputatie als voormalig bewaker van een Amerikaanse firma zijn familie en vrienden in Kaboel mogelijk in gevaar zou kunnen brengen. Nochtans blijkt uit jouw verklaringen dat jouw vader geen familie en ook geen vrienden heeft die in Kaboel wonen of gewoond hebben (NPO, p. 15). Hiermee geconfronteerd, stelde je dat je vader aan J. A. D. geschreven had dat hij in Kaboel was en gevraagd had om hem te helpen om uit Afghanistan te vluchten (NPO, p. 15). Dit klopt echter niet met je eerdere stelling dat je vader de brief naar E. I. verstuurde vanuit de printing press in Jalalabad. De vaststelling dat de inhoud van de brief die je vader aan E. I. schreef maar moeilijk te verenigen valt met jouw versie van de feiten, versterkt alleen maar het hierboven reeds aangehaalde vermoeden dat je het CGVS geen volledig inzicht geeft in de manier waarop de communicatie tussen je vader en zijn voormalige werkgever E. I. verliep en haalt de geloofwaardigheid van je vaders arrestatie verder onderuit.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat je niet aannemelijk hebt kunnen maken dat je vader voor de Britse ambassade werkte en na de machtsovername door de taliban ontvoerd werd.

Wat jouw situatie betreft, kan verder ook nog worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Je haalt echter geen dergelijke geloofwaardige zaken aan. Het loutere feit dat je een familielid bent van een voormalig medewerker van de voormalige overheid, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft gekregen met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Omwille van bovenstaande redenen dient dan ook te worden geconcludeerd dat de vluchtelingenstatus jou niet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken

gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update_1_July_31_October_2022.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet

worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in het district Behsud. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge

drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierechtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierechtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende

behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij

een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit je verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar je land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen (NPO, p. 3). Bovendien stel je dat je van je zevende tot je vijftiende levensjaar naar school ging in het dorp waar je woonde (NPO, p. 5). Je houdt nog steeds contact met je moeder in Afghanistan, waar ook je oom A. W. en je twee jongere broers verblijven (NPO, p. 3). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door jou neergelegde documenten zijn niet van die aard dat bovenstaande beslissing erdoor in een ander daglicht komt te staan. Aan je Afghaanse identiteit en nationaliteit wordt in deze beslissing niet getwijfeld. Dat je vader in 2005 voor UNOPS werkt als bewakingsagent en van 12 januari 2009 tot 25 juni 2012 voor de firma E. I. als bewakingsagent werkte, wordt in deze beslissing evenmin betwist. Evenmin wordt getwijfeld aan je stelling dat je schoonbroer A. voor dezelfde firma actief was. De loutere vaststelling dat je vader en je schoonbroer ooit voor een Amerikaans bedrijf werkten, impliceert echter niet dat je vader negen jaar later ook door de taliban vervolgd werd na de machtsovername. De aan je vader gerichte e-mails van D. E. en J. A. D. werden hierboven al besproken en zijn niet van die aard dat bovenstaande vaststellingen erdoor in een ander daglicht komen te staan. De heer D. baseert zich voor zijn inschatting dat jouw vader in Afghanistan bedreigd wordt immers louter op de verklaringen van je vader zelf. Het gaat hier dus om een gesolliciteerd document, wat de bewijswaarde ervan danig beperkt. Om geloofwaardig te zijn dienen dit soort documenten hoe dan

ook te kaderen in een geloofwaardig en aannemelijk relaas, wat hier niet het geval is. De door jou neergelegde certificaten van opleidingen die je volgde in Afghanistan zijn voor deze beslissing niet relevant.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de manifeste appreciatiefout en de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, van de samenwerkingsplicht en van de onpartijdigheidsplicht.

Na een theoretische uiteenzetting van de geschonden wetsartikelen geeft verzoeker aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in bestreden beslissing en tracht hij deze te weerleggen.

Vervolgens bespreekt verzoeker op omstandige wijze zijn vrees als terugkeerder.

Voorts wijst verzoeker op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij stipt hierbij zijn persoonlijke omstandigheden aan, de algemene situatie en de humanitaire crisis.

Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie, academische literatuur, persartikels, de bestreden beslissing, rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ), rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) en 's Raads rechtspraak.

2.2. Stukken

2.2.1. Op 20 februari 2024 dient verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten:

- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO, "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- EUAA, "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- EUAA, "Afghanistan-Country Focus" van december 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023.

2.2.2. Verzoeker brengt op 20 februari 2024 aan de Raad een eerste aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- zijn leercontract van 15 februari 2024 met een opleidingsplan als bijlage aan het contract;
- zijn evaluatie van 15 februari 2024;
- een getuigenverklaring van 9 februari 2024 van C. P., "Préfet d'éducation" op zijn school met een kopie van diens identiteitskaart;
- een getuigenverklaring van F. D., zijn leerkracht katholieke godsdienst met een kopie van diens identiteitskaart;
- een getuigenverklaring van 22 januari 2024 van M. W., zijn leerkracht Frans met een kopie van diens identiteitskaart;
- een getuigenverklaring van 23 januari 2024 van D. B. met een kopie van diens identiteitskaart;

- een getuigenverklaring van 16 januari 2024 van N. H., zijn leerkracht Frans met een kopie van diens identiteitskaart;
- een getuigenverklaring van 23 januari 2024 van C. P., zijn leerkracht sociale wetenschappen met een kopie van diens identiteitskaart;
- een getuigenverklaring van 23 januari 2023 van K. P., zijn leerkracht mode en klederdracht met een kopie van diens identiteitskaart;
- een getuigenverklaring van 1 december 2023 van J. B., een teamlid van zijn volleybalploeg met een kopie van diens identiteitskaart;
- verschillende foto's.

2.2.3. Verzoeker brengt ter terechtzitting, op 26 februari 2024, aan de Raad een tweede aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan volgende stukken worden toegevoegd:

- verschillende foto's;
- een kopie van de identiteitskaart van F. N.;
- een kopie van de identiteitskaart van A. K.;
- een kopie van de identiteitskaart van A. K.;
- een kopie van de identiteitskaart van M. O.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke

bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud

plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.” Verzoeker laat deze concrete motieven ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

2.3.5. Beoordeling van het verzoek om internationale bescherming

2.3.5.1. In zijn verzoekschrift, zijn aanvullende nota's en ter terechtzitting wordt onder meer gewezen op verzoekers vrees voor vervolging omwille van een (gepercipieerde) verwestering.

2.3.5.2. De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, Afghanistan Country Focus, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “Afghanistan security situation”, August 2022, p. 29-31 en EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten basis in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de facto-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen

hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd"

worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of buren omdat ze worden gezien als “verraders” of “ongelovigen”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, August 2022, p. 51, EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verweerder in zijn bestreden beslissing en aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79 en EUAA “Afghanistan: Country Focus” van december 2023, p. 96-100).

2.3.5.3. In de bestreden beslissing wordt aangaande verzoekers vrees wegens (gepercipieerde) verwestering concreet als volgt geoordeeld:

“In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit je verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar je land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke. Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen (NPO, p. 3). Bovendien stel je dat je van je zevende tot je vijftiende levensjaar naar school ging in het dorp waar je woonde (NPO, p. 5). Je houdt nog steeds contact met je moeder in Afghanistan, waar ook je oom A. W. en je twee jongere

broers verblijven (NPO, p. 3). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

2.3.5.4. In casu blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat, gelet op zijn verklaringen, verzoeker bij het verlaten van Afghanistan rond september 2021 slechts vijftien jaar oud was en dat hij zestien jaar oud was op 10 januari 2023 toen hij zijn beschermingsverzoek indiende in België. Op het moment van het persoonlijk onderhoud was verzoeker zeventien jaar. Verzoeker bevindt zich reeds meer dan twee jaar buiten Afghanistan. Hij heeft op heden de leeftijd van zeventien jaar en verblijft inmiddels meer dan een jaar in België. Deze gegevens worden door verweerder, die afwezig was ter terechtzitting, niet betwist.

Verzoeker voegt aan zijn aanvullende nota's verschillende stukken toe ter staving van zijn (gepercipieerde) verwestering.

Zo worden er onder meer getuigenverklaringen bijgebracht van verzoekers “Préfet d'éducation”, leerkracht katholieke godsdienst, leerkrachten Frans, leerkracht sociale wetenschappen, leerkracht mode en klederdicht en teamlid van zijn volleybalploeg, waarbij er wordt benadrukt dat verzoeker een beleefde, correcte en respectvolle jongeman is wiens attitude en gedrag voorbeeldig zijn, hij zich inspant en voortuitgang maakt in het spreken en schrijven van Frans; daarnaast wordt zijn inspanning tot integratie benadrukt, het feit dat hij aandachtig is en deelneemt aan de katholieke godsdienstlessen, hij een regelmatige en leergierige leerling is, hij anderen in de klas helpt, hij volwassenen is en verder worden zijn sportcapaciteiten en motivatie in de volleybal beklemtoond, het gegeven dat hij een goedlachse jongeman is, hij toegankelijk is en niet terugdeinst om iets te vragen.

Daarnaast wordt middels zijn eerste aanvullende nota verzoekers leercontract van 15 februari 2024 bijgebracht met een opleidingsplan als bijlage aan het contract en zijn evaluatie van 15 februari 2024, waaruit blijkt dat verzoeker een opleiding als keukenhulp volgt.

Verder blijkt uit de verschillende foto's neergelegd middels eerste aanvullende nota dat verzoeker sociale activiteiten onderneemt.

Daarenboven verklaarde verzoekers voogd ter terechtzitting dat hij verzoekers integratie kan bevestigen, zijn vooruitgang in het Frans, het feit dat hij veel vrienden heeft en volleybal speelt. Verzoeker zelf verklaarde nog ter terechtzitting dat zijn leven goed gaat in België, hij goed Frans spreekt en hij een Belgische vriendin en vrienden heeft.

2.3.5.5. Daargelaten verweerdere oordeel dat er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers vluchtrelaas en diens oordeel dat verzoeker tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan heeft verbleven waaruit kan afgeleid worden dat hij aldaar al een zekere maturiteit had en (deels) al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen, stipt de Raad aan dat verweerder ertoe is gehouden om een globale beoordeling te maken van verzoekers nood aan internationale bescherming op basis van het geheel van verzoekers individuele omstandigheden in het licht van actuele landeninformatie. De Raad herinnert eraan dat deze beoordeling zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist. Verweerdere oordeel dat de door verzoeker voorgehouden problemen met de taliban voor zijn vertrek uit Afghanistan ongeloofwaardig zouden zijn en de vaststelling dat verzoeker tot zijn vijftiende in Afghanistan heeft verbleven, sluiten niet uit dat verzoeker actueel een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk zou kunnen maken omwille van zijn individuele omstandigheden, waaronder een aantal onbetwiste elementen die verzoekers zaak kenmerken, met name zijn minderjarige leeftijd bij vertrek, zijn afwezigheid van meer dan twee jaar uit Afghanistan, zijn verblijf van meer dan twee jaar in België, zijn deelname aan de Belgische maatschappij zoals blijkt uit de bijgebrachte documenten alsook de voormalige onbetwiste werkzaamheden van zijn vader en schoonbroer als veiligheidsagenten voor Amerikaanse bedrijven die van invloed zouden zijn kunnen geweest op de invulling door verzoeker en zijn familie van de Afghaanse waarden en normen reeds voor het vertrek uit het herkomstland en van belang kunnen zijn voor zijn huidige houding ten aanzien van de taliban.

In casu kan evenwel niet vastgesteld worden dat de commissaris-generaal is overgegaan tot een globale beoordeling van verzoekers individuele omstandigheden.

De Raad moet vaststellen dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud niet kan blijken dat er (afdoende) werd gepeild naar de wijze waarop verzoeker - de onbetwiste werkzaamheden van zijn vader en schoonbroer voor de Amerikanen in acht genomen - in Afghanistan invulling gaf aan de aldaar geldende waarden en

normen en hoe hij verder invulling geeft aan zijn leven hier en de mogelijke impact van zijn profiel, zijn verblijf en activiteiten in België op zijn handelingen, gedragingen en overtuigingen alsook naar zijn houding ten aanzien van de taliban en de mate waarin zijn profiel en activiteiten in België ertoe zouden kunnen leiden dat hij door de de facto-overheid in Afghanistan dan wel de lokale gemeenschap als verwesterd zal worden beschouwd of als iemand die de sociale, morele of religieuze normen heeft overschreden.

Er moet hierbij rekening worden gehouden met het gegeven dat verzoeker Afghanistan in september 2021 heeft verlaten. De heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, weerspiegelen niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarin verzoeker is opgegroeid. Deze zijn door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd, ook in de gebieden die reeds voor de machtsovername onder hun controle stonden.

De Raad geeft verder aan dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker tijdens zijn langdurig verblijf en traject in België in contact is gekomen met waarden, gebruiken en opvattingen, zoals de gelijke behandeling van mannen en vrouwen en het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban en dit tijdens zijn ontwikkeling als adolescent, een cruciale levensfase waarin jonge mensen vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en opvattingen. Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, is hij ook een belangrijk deel van zijn adolescentie, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België aan het doorbrengen. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. De laatste jaren van adolescentie vormen tevens een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen.

Ook stipt de Raad aan dat verzoeker ter terechtzitting aangeeft een Belgische vriendin te hebben, waarbij moet benadrukt worden dat in de beschikbare landeninformatie wordt verwezen naar "zina", hetgeen een misdrijf is in het islamitisch recht dat verwijst naar onwettige seksuele betrekkingen, overspel of voor- of buitenhuwelijkse seksuele betrekkingen. De sharia maakt hierbij geen onderscheid tussen seksuele relaties buiten het huwelijk en verkrachting; beide worden gedefinieerd als "zina" en zijn strafbaar met steniging of zweepslagen. Er wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties door de taliban van personen die worden beticht van "zina". Voorbeelden van zulke incidenten zijn de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in een auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er is ook sprake van verschillende moorden, zowel op mannen als vrouwen, door familieleden omdat zij werden beticht van "zina". Ten slotte wordt ook melding gemaakt van een sterke sociale stigmatisering en schaamte omtrent (vermeende) seksuele activiteiten buiten een huwelijk, hetgeen wordt gezien als een moreel misdrijf en normoverschrijding (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022; p. 35, 95-96).

Uit het voorgaande is gebleken dat er voor verzoeker een aantal concrete elementen voorliggen die, hoe summier ook, niettemin minstens een ernstig begin van aanwijzing bevatten dat hij mogelijk onder hogergenoemde risicoprofielen zou kunnen vallen en dat de machtsovername door de taliban een impact zou kunnen hebben op zijn persoonlijke situatie die relevant is voor het onderzoek naar zijn nood aan internationale bescherming.

De Raad is dan ook van oordeel dat een verder onderzoek zich opdringt.

De Raad beklemtoont dat heden in hoofde van verzoeker een aantal concrete, individuele elementen aanwezig zijn die risicobepalend kunnen zijn en waarvan moet worden nagegaan of deze, wanneer zij cumulatief worden beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging wegens een (toegeschreven) verwestering aan te nemen.

In het licht hiervan lijkt het aangewezen verzoeker omstandig te horen omtrent de invloed van de voormalige werkzaamheden van zijn vader en schoonbroer als veiligheidsagenten voor Amerikaanse bedrijven en zijn houding ten aanzien van het taliban-regime, de omstandigheden en invulling van zijn leven tijdens zijn tweejarig verblijf in België, zijn Belgische vriendin, de elementen van (toegeschreven) verwestering en de eventuele impact van dit alles op een terugkeer naar Afghanistan in het kader van de voormelde actuele objectieve landeninformatie.

Daargelaten de eventuele ongeloofwaardigheid van het oorspronkelijke vluchtrelaas, dringt zich dus een verder onderzoek op naar verzoekers profiel en de mogelijke risico's die hij loopt bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de bovenstaande elementen eigen aan zijn zaak, in het kader van een (toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding alsook een (toegeschreven) verwestering.

Het gebrek hieraan verhindert de Raad om deze beoordeling alsnog zelf grondig te kunnen maken. Daarbij moet rekening worden gehouden met het repressieve beleid van de taliban, dat is gestoeld op een extreme versie van de sharia maar ook is beïnvloed door lokale tradities en tribale codes waarbij het rechtskader onduidelijk blijft en met de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde informatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken en waaruit eveneens blijkt dat de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Uit dit alles volgt dat de Raad op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier, gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet verder op nuttige wijze kan evalueren in het kader van een devolutief beroep.

2.4. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 juli 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU